



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 481

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 10 mai 2021

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 47 din 26 ianuarie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2), ale art. 10 alin. (1), (4) și (6), art. 11 alin. (1)—(3) și ale art. 20 pct. 6 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative	2-4	relocarea utilităților, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada de centură București”, sector Centura Sud km 52 + 770—km 100 + 900—Lot 2 km 69 + 000—km 85 + 300	5-6	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
512.	—	M.87.	— Ordin al ministrului apărării naționale pentru aprobarea Normelor de apărare împotriva incendiilor în Ministerul Apărării Naționale	7
ACTE ALE CORPULUI EXPERȚILOR CONTABILI ȘI CONTABILILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA				
21/123.	—	Hotărâre privind completarea Codului etic național al profesioniștilor contabili, ediția a V-a	7	
ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI				
Hotărârea din 17 noiembrie 2020 în Cauza Konya și alții împotriva României			8-16	

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 47**

din 26 ianuarie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2), ale art. 10 alin. (1), (4) și (6), art. 11 alin. (1)—(3) și ale art. 20 pct. 6 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2), ale art. 10 alin. (1), (4) și (6), art. 11 alin. (1)—(3) și ale art. 20 pct. 6 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative, excepție ridicată de Eleonora Anghelescu în Dosarul nr. 24.909/3/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 224D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, considerând, în ceea ce privește critica prin raportare la prevederile art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, că nu poate fi reținută, întrucât legiuitorul nu refuză plata despăgubirilor stabilite conform Legii nr. 9/1998 și Legii nr. 290/2003, ci instituie anumite măsuri pentru finalizarea procesului de despăgubire. Arată că Legea nr. 164/2014 devine aplicabilă în raport cu stadiul de soluționare al cererilor formulate în baza Legii nr. 9/1998 și a Legii nr. 290/2003, astfel că nu are

caracter retroactiv, întrucât nu se aplică actelor administrative emise înainte de intrarea sa în vigoare, ci doar instituie o nouă modalitate de plată, pe când în cazul cererilor nesoluționate încă reglementează și o nouă procedură de despăgubire. Precizează că nu poate fi reținută nici critica prin raportare la art. 16 din Constituție, întrucât aplicarea unui regim temporal diferit nu poate crea o stare de discriminare între persoane în funcție de actul normativ aplicabil fiecăreia. Arată că este respectat și dreptul de proprietate, deoarece legea instituie un mecanism de eşalonare a plății despăgubirilor, ca modalitate de executare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 5.373 din 13 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 24.909/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2), ale art. 10 alin. (1), (4) și (6), art. 11 alin. (1)—(3) și ale art. 20 pct. 6 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative, excepție ridicată de Eleonora Anghelescu într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea unei contestații împotriva unei hotărâri emise de Comisia municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998, a Legii nr. 290/2003 și a Legii nr. 393/2006, prin care s-a propus acordarea de despăgubiri într-un anumit quantum.**

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, se arată, în esență, că, deși prevederile legale criticate recunosc dreptul la despăgubire născut sub imperiul vechii legi și instituie reguli privind plata despăgubirilor, pot genera interpretări prin care este afectat dreptul de creanță asupra statului, recunoscut, în speță, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014. Prin emiterea de către Autoritatea Națională pentru Restituirea

Proprietăților a unei decizii de revocare se aduce atingere principiului securității raporturilor juridice, certitudinea cu privire la despăgubirile stabilite în baza hotărârii Comisiei municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 290/2003 fiind înlăturată printr-o măsură retroactivă. Se încalcă și principiul accesului liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul la un recurs efectiv și principiul egalității în drepturi, întrucât persoana îndreptățită nu are o posibilitate reală și adecvată de a beneficia pe cale judiciară de apărarea dreptului său de creanță asupra statului, fiind astfel în imposibilitate de a obține despăgubirile cuvenite. Prin aplicarea Legii nr. 164/2014 are loc o intruziune a statului în desfășurarea unor procese civile, creându-se un dezechilibru între părțile din proces sau fiind chiar înlăturată o cale eficientă de soluționare a pretențiilor reclamantului. Prevederile de lege criticate contravin și art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece sunt neclare și imprevizibile, putând genera interpretări contradictorii cu privire la dreptul de a beneficia de despăgubirile stabilite prin hotărârea emisă de Comisia municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 290/2003.

6. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** arată că își menține punctul de vedere exprimat anterior și reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 658 din 8 noiembrie 2016 și nr. 143 din 14 martie 2017, în sensul concordanței prevederilor de lege criticate cu dispozițiile constituționale și convenționale invocate.

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 3 alin. (2), ale art. 10 alin. (1), (4) și (6), art. 11 alin. (1)—(3) și ale art. 20 pct. 6 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 910 din 15 decembrie 2014, care au următorul conținut:

— Art. 3 alin. (2): „(2) Dispozițiile prezentei legi referitoare la plata despăgubirilor se aplică cererilor soluționate până la data

intrării în vigoare a prezentei legi, pentru care nu s-a efectuat plata, cererilor nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, precum și cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești, având ca obiect acordarea de despăgubiri în baza Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare”;

— Art. 10 alin. (1), (4) și (6): „(1) Plata despăgubirilor stabilite prin actele administrative prevăzute la art. 9 lit. a) și b) se efectuează în ordinea cronologică a emiterii acestora, în tranșe anuale egale, eșalonat, pe o perioadă de 5 ani, începând cu data de 1 ianuarie 2015. [...]

(4) Sumele neplătite, aferente hotărârilor judecătorești prevăzute la alin. (3) și actelor administrative prevăzute la art. 9 lit. a) și b), se actualizează cu indicele de creștere a prețurilor de consum pentru perioada de la momentul rămânerii irevocabile/definitive, respectiv al emiterii acestora, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, și constituie obligații de plată, în tranșe, în condițiile prezentei legi. Actualizarea sumei se face prin decizie a președintelui Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților. [...]

(6) Pentru fiecare tranșă anuală, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților emite un titlu de plată. Titlul de plată, în original, se comunică, în cel mult 5 zile de la emiterie, Ministerului Finanțelor Publice și persoanelor îndreptățite.”;

— Art. 11 alin. (1) și (3): „(1) Plata sumelor stabilite prin titlurile de plată se efectuează de către Ministerul Finanțelor Publice, în termen de cel mult 180 de zile de la data emiterii acestora.

(3) Orice procedură de executare silită se suspendă de drept, până la împlinirea termenelor la care devin scadente obligațiile de plată prevăzute în titlurile de plată emise conform art. 10 alin. (6).”;

— Art. 20 pct. 6: „Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 14 iulie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează: (...) 6. Articolele 10, 11 și 13 se abrogă.”

12. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) privind caracteristicile statului român și principiul legalității, în componenta referitoare la calitatea legii, art. 16 alin. (2) privind egalitatea în fața legii, art. 21 alin. (1)—(3) privind dreptul de acces liber la justiție și la un proces echitabil și art. 44 privind dreptul de proprietate privată. Se invocă, de asemenea, art. 6 paragraful 1 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la procesul echitabil și, respectiv, la dreptul la un recurs efectiv, precum și art. 1 privind protecția proprietății private din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile de lege criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici similare, iar prin numeroase decizii, spre exemplu, deciziile nr. 855 și nr. 865 din 10 decembrie 2015, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 4 martie 2016, Decizia nr. 14 din 19 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 22 martie 2016, Decizia nr. 426 din 21 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 865 din 31 octombrie 2016, sau Decizia nr. 143 din 14 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 497 din 29 iunie 2017, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiate, excepțiile de neconstituționalitate.

14. Curtea a statuat, în esență, că mecanismul eșalonării plății, ca modalitate de executare, este în concordanță cu considerentele consacrate de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, dacă sunt respectate anumite condiții: tranșe de efectuare a plăților intermediare precis determinate, termen rezonabil de executare integrală, acoperirea eventualei devalorizări a sumei datorate (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 602 din 1 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 859 din 18 noiembrie 2015). Or, prevederile art. 10 din Legea nr. 164/2014 îndeplinesc aceste condiții, stabilind un termen de 5 ani pentru eșalonarea plății, precum și obligația de actualizare a sumelor neplătite cu indicii de creștere a prețurilor de consum. Măsura instituită, de reeșalonare a unor debite ale statului pe o durată de 5 ani, poate fi considerată, așadar, de natură a menține un just echilibru între interesele debitorului — stat și cele ale creditorului — persoană îndreptățită la despăgubiri, de vreme ce persoana îndreptățită nu suportă o sarcină disproporționată și excesivă în privința dreptului său de a beneficia de despăgubiri acordate prin lege. De asemenea, eșalonarea plății sumelor reprezentând despăgubiri este o măsură de natură a păstra un just echilibru între interesele persoanelor îndreptățite la despăgubire și interesul general al colectivității, urmărește principiile stabilite în jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, astfel că nu se poate susține că, prin această măsură, statul ar afecta esența dreptului de proprietate privată al beneficiarilor de despăgubiri în temeiul Legii nr. 9/1998 și al Legii nr. 290/2003.

15. De asemenea, prin Decizia nr. 426 din 21 iunie 2016, paragraful 37, Curtea a reținut că normele de lege criticate instituie reguli procedurale privind efectuarea plății despăgubirilor deja stabilite, în sensul că pentru fiecare tranșă anuală, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților emite un titlu de plată, care se comunică, în cel mult 5 zile de la emitere, Ministerului Finanțelor Publice și persoanelor îndreptățite. Titlul de plată prevăzut la art. 10 alin. (6) din Legea nr. 164/2014 nu are semnificația invalidării titlurilor existente prin care s-a stabilit dreptul la despăgubiri și cuantumul acestora,

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Eleonora Anghelescu în Dosarul nr. 24.909/3/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 3 alin. (2), ale art. 10 alin. (1), (4) și (6), art. 11 alin. (1)—(3) și ale art. 20 pct. 6 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 ianuarie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar, necesar pentru relocarea utilităților, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada de centură București”, sector Centura Sud km 52 + 770—km 100 + 900—Lot 2 km 69 + 000—km 85 + 300

Având în vedere dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 233/2008 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Autostrada de centură București”, sector Centura Nord km 0 + 000—km 52 + 770, și ai obiectivului de investiții „Autostrada de centură București”, sector Centura Sud km 52 + 770—km 100 + 900,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (1) și art. 12 alin. (1) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă amplasamentul suplimentar al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada de centură București”, sector Centura Sud km 52 + 770—km 100 + 900—Lot 2 km 69 + 000—km 85 + 300, necesar pentru relocarea utilităților, potrivit planului de amplasament/hărții topografice prevăzută în anexa nr. 1*).

Art. 2. — (1) Se aprobă declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar, necesar pentru relocarea utilităților, prevăzut la art. 1, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada de centură București”, sector Centura Sud km 52 + 770—km 100 + 900—Lot 2 km 69 + 000—km 85 + 300, situate pe raza localității Jilava din județul Ilfov, expropriator fiind statul român, reprezentat de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A.

(2) Se aprobă lista cuprinzând imobilele proprietate privată supuse exproprierii, potrivit alin. (1), aflate pe raza localității Jilava din județul Ilfov, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 3. — (1) Sumele individuale estimate de către expropriator, aferente justelor despăgubiri pentru imobilele proprietate privată, situate pe amplasamentul suplimentar, necesar pentru relocarea utilităților, prevăzut la art. 1, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada de centură București”, sector Centura Sud km 52 + 770—km 100 + 900—Lot 2 km 69 + 000—km 85 + 300, aflate pe raza localității Jilava din județul Ilfov, sunt în cuantum total de 1,49 mii lei și se alocă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în conformitate cu Legea bugetului de stat pe anul 2021 nr. 15/2021, la capitolul 84.01 „Transporturi”, subcapitolul 03 „Transport Rutier”, titlul 58 „Proiecte cu finanțare din fonduri

externe nerambursabile aferente cadrului financiar 2014—2020”, articolul 58.03 „Programe din Fondul de Coeziune — FC”.

(2) Sumele individuale prevăzute la alin. (1) se virează de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii într-un cont de trezorerie deschis pe numele Companiei Naționale de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., în termen de cel mult 30 de zile de la data aprobării cererii de deschidere de credite, conform prevederilor art. 4 alin. (8) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 53/2011, cu completările ulterioare, la dispoziția proprietarilor/deținătorilor de imobile proprietate privată care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național, prevăzut la art. 1, în vederea efectuării plății despăgubirilor în cadrul procedurilor de expropriere, în condițiile legii.

Art. 4. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., răspunde de realitatea datelor înscrise în lista cuprinzând imobilele proprietate privată, situate pe amplasamentul suplimentar, necesar pentru relocarea utilităților, prevăzut la art. 1, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național, de corectitudinea datelor înscrise în documentele care au stat la baza stabilirii acestora, precum și de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 5. — Planul de amplasament suplimentar al lucrării de utilitate publică de interes național, prevăzut la art. 1, se aduce la cunoștința publică și prin afișarea la sediul consiliului local implicat și, respectiv, prin afișare pe pagina proprie de internet a expropriatorului, în condițiile legii.

Art. 6. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Ilie-Dan Barna

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Cătălin Drulă

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

București, 5 mai 2021.
Nr. 512.

*) Anexa nr. 1 se comunică persoanelor fizice și juridice interesate, la solicitarea acestora, de către Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., care este depozitarul acesteia, imposibilitatea publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hărții topografice/planului de amplasament fiind determinată de impedimente de natură tehnico-redacțională.

L I S T A

cuprinzând imobilele proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar, necesar pentru relocarea utilităților, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada de centură București”, sector Centura Sud km 52 + 770—km 100 + 900—Lot 2 km 69 + 000—km 85 + 300, pe raza localității Jilava din județul Ilfov, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Numele și prenumele proprietarului/deținătorului imobilului	Târlăua	Parcela	Numărul cadastral/Numărul topo.	Numărul cărții funciare	Numărul titlului de proprietate	Categoria de folosință	Extravilan/ Intravilan	Suprafața totală a terenului (mp)	Suprafața de expropriat teren (mp)	Suprafața de expropriat construcții (mp)/(ml)	Valoarea de despăgubire, conform Legii nr. 255/2010 (lei)
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	ILFOV	JILAVA	RADU MARIANA	45	170	57107	57107	—	Arabil	Extravilan	429,00	12,00	—	136,80
2	ILFOV	JILAVA	RADU IONUȚ-BOGDAN	45	170	57103	57103	—	Arabil	Extravilan	621,00	118,00	—	1.345,20
											TOTAL	130,00		1.482,00

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

pentru aprobarea Normelor de apărare împotriva incendiilor în Ministerul Apărării Naționale

Pentru aplicarea prevederilor art. 18 lit. b) și art. 49 alin. (1) din Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, republicată,
având în vedere Avizul nr. 1 din 11.03.2021 al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență,
în temeiul art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Normele de apărare împotriva incendiilor în Ministerul Apărării Naționale, prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.53/2015

pentru aprobarea Normelor de apărare împotriva incendiilor în Ministerul Apărării Naționale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 427 și 427 bis din 16 iunie 2015.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Nicolae-Ionel Ciucă

București, 27 aprilie 2021.
Nr. M.87.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 481 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru Relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1. Începând cu data de 15.05.2021, publicația se va putea achiziționa de la Biroul pentru relații cu publicul din Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București.

ACTE ALE CORPULUI EXPERȚILOR CONTABILI ȘI CONTABILILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

CORPUL EXPERȚILOR CONTABILI ȘI CONTABILILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA
CONFERINȚA NAȚIONALĂ

HOTĂRÂRE

privind completarea Codului etic național al profesioniștilor contabili, ediția a V-a

În temeiul:

— art. 27 alin. (1) și al art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— pct. 3, 4, 7 și al art. 147 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare a Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, aprobat prin Hotărârea Conferinței naționale a experților contabili și experților autorizați nr. 1/1995, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Conferința națională a Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România hotărâște:

Art. 1. — Se aprobă completarea Codului etic național al profesioniștilor contabili, ediția a V-a, Editura CECCAR, 2011, cu Codul etic al profesioniștilor contabili, ediția 2018, elaborat de Consiliul pentru Standarde Internaționale de Etică pentru Contabili (IESBA) al Federației Internaționale a Contabililor (IFAC). Codul etic al profesioniștilor contabili, ediția 2018, este inclus în Manualul Codul etic al profesioniștilor contabili, ediția 2018, ISBN: 978-1-60815-369-5, traducerea în limba română a

„Handbook of the International Code of Ethics for Professional Accountants, 2018 Edition” și disponibil la adresa web <https://www.codetic-standardeinternationale.ro/>.

Art. 2. — Organele alese și executive vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentei hotărâri.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România,
Robert Aurelian Șova

București, 8 aprilie 2021.
Nr. 21/123.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI
SECȚIA A PATRA

HOTĂRÂREA din 17 noiembrie 2020 în Cauza Konya și alții împotriva României

(Cererea nr. 37.087/03 și alte 24 de cereri)
Strasbourg

Prezenta hotărâre este definitivă, dar poate suferi modificări de formă.

În Cauza Konya și alții împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a patra), reunită într-un comitet compus din: Branko Lubarda, președinte, Carlo Ranzoni, Péter Paczolay, judecători, și Ilse Freiwirth, grefier adjunct de secție, având în vedere:

- cererile îndreptate împotriva României și introduse la Curte în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Convenția”) la datele indicate în tabelul anexat;
 - decizia de a comunica cererile Guvernului României („Guvernul”);
 - observațiile părților,
- după ce a deliberat în camera de consiliu la 20 octombrie 2020, pronunță prezenta hotărâre, adoptată la aceeași dată:

INTRODUCERE

1. Cauzele privesc imposibilitatea reclamanților de a redobândi posesia asupra proprietăților care fuseseră naționalizate în mod nelegal în timpul fostului regim comunist și fuseseră vândute terților de către stat.

ÎN FAPT

2. Lista reclamanților și detaliile relevante ale cererilor sunt prezentate în tabelul anexat.

3. Guvernul a fost reprezentat de agentul guvernamental, cel mai recent de doamna O.F. Ezer, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

4. Faptele cauzei, astfel cum au fost expuse de părți, pot fi rezumate după cum urmează.

5. Circumstanțele de fapt și de drept prezentate în cererile actuale sunt similare cu cele ale reclamanților în Cauza *Străin și alții împotriva României* (nr. 57.001/00, pct. 5—18, CEDO 2005-VII), ale reclamanților dna și dl Rodan în Cauza *Preda și alții împotriva României* (Cererea nr. 9.584/02 și alte 7 cereri, pct. 35—41, 29 aprilie 2014), precum și ale reclamanților în Cauza *Ana Ionescu și alții împotriva României* (19.788/03, pct. 6—7, 26 februarie 2019).

6. Pe scurt, reclamanții au obținut hotărâri judecătorești definitive care constatau că naționalizarea de către fostul regim comunist a proprietăților acestora fusese nelegală și că nu au încetat să fie titularii legitimi ai respectivelor proprietăți. În pofida faptului că titlurile de proprietate ale acestora nu au fost contestate, reclamanții nu au putut redobândi posesia asupra proprietăților, întrucât acestea din urmă fuseseră deja vândute, fie vândute de către stat unor terți. Reclamanții nu au primit compensații pentru respectivele proprietăți.

Cadrul juridic și practica relevante

7. Istoricul dreptului și practicii interne relevante în ceea ce privește recunoașterea proprietăților naționalizate în mod nelegal, vândute de către stat unor terți, a fost rezumat în hotărârile Curții în cauzele *Brumărescu împotriva României* (MC) (nr. 28.342/95, pct. 34—35, CEDO 1999-VII); *Străin și alții* (citată anterior, pct. 19—23); *Maria Atanasiu și alții împotriva României* (nr. 30.767/05 și 33.800/06, pct. 44 și următoarele,

12 octombrie 2010); *Preda și alții* (citată anterior, pct. 68—74) și *Dickmann și Gion împotriva României* (nr. 10.346/03 și 10.893/04, pct. 52—58, 24 octombrie 2017).

ÎN DREPT

I. Observații preliminare

A. Cererea nr. 26.485/07

8. Guvernul a contestat faptul că cererea formulată de reclamant în temeiul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție avea ca obiect întregul bun imobil din strada Ion Neculce nr. 9, Arad. A susținut că plângerea reclamantului se baza pe Contractul de vânzare nr. 2.220/1997 care se referea numai la o parte a acestei proprietăți.

9. Curtea observă că, chiar presupunând că cererea reclamantului în fața Curții se referea numai la proprietatea menționată în contractul respectiv, hotărârea instanțelor naționale care au examinat și au respins acțiunea reclamantului care avea ca obiect anularea contractului contestat nu stabilise că respectivul contract nu privea întreaga proprietate în litigiu. Mai mult, niciuna dintre părți nu a depus la dosarul cauzei o copie a contractului menționat anterior.

10. Prin urmare, Curtea nu poate accepta că plângerea reclamantului în fața Curții se referea numai la o parte din proprietatea în litigiu.

11. În lumina celor de mai sus, Curtea apreciază că argumentul preliminar al Guvernului trebuie să fie respins.

B. Cererea nr. 8.548/08

12. În observațiile prezentate, Guvernul a solicitat Curții să ia notă de faptul că, potrivit hotărârii relevante a instanței prin care se recunoștea dreptul de proprietate al reclamantului asupra imobilului în litigiu, acesta nu era unicul proprietar.

13. Curtea constată că, în cererea pe care i-a adresat-o, reclamantul a arătat că proprietatea în litigiu îi aparținea acestuia și celor trei frați ai săi. În observațiile sale, reclamantul părea să sugereze că intenționase să depună plângerea la Curte atât în nume propriu, cât și în numele fraților săi. Cu toate acestea, nu a depus nicio procură care l-ar fi autorizat să acționeze în numele fraților săi și niciunul dintre aceștia nu a semnat cererea depusă în fața Curții.

14. Curtea observă, în continuare, că procedurile interne cu privire la proprietatea în litigiu au fost inițiate de reclamant și de toți frații acestuia și că hotărârea relevantă a instanțelor naționale îi privea pe toți. De asemenea, din probele disponibile în dosarul cauzei nu rezultă că reclamantul a devenit între timp unicul proprietar.

15. În aceste circumstanțe, Curtea constată că s-a stabilit faptul că reclamantul este doar coproprietar al imobilului în litigiu și că a depus cererea numai în nume propriu, și nu în numele celor trei frați ai săi.

II. Cu privire la conexarea cererilor

16. Având în vedere obiectul similar al cererilor, Curtea consideră oportună examinarea acestora conexat, într-o singură hotărâre.

III. Locus standi

17. Moștenitorii unora dintre reclamanți au informat Curtea despre decesul respectivilor reclamanți și, în calitate de rude apropiate, și-au exprimat intenția de a continua procedura în locul lor. Guvernul nu a prezentat obiecții în acest sens. Având în vedere legăturile strânse de rudenie și interesele legitime ale moștenitorilor de a continua procedura, Curtea admite că moștenitorii reclamanților decedați pot continua procedura în locul lor [a se vedea *Janowiec și alții împotriva Rusiei* (MC), nr. 55.508/07 și 29.520/09, pct. 101, CEDO 2013, și *Preda și alții împotriva României*, nr. 9.584/02 și alte 7 cereri, pct. 75, 29 aprilie 2014]. Prin urmare, va continua să examineze cererile respective, la solicitarea moștenitorilor (a se vedea tabelul anexat pentru detalii).

IV. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție

18. Reclamanții s-au plâns că imposibilitatea de a redobândi posesia proprietăților lor naționalizate în mod nelegal sau de a le fi asigurate compensații, în pofida hotărârilor judecătorești prin care le-au fost recunoscute drepturile de proprietate, a constituit o încălcare a dreptului lor la respectarea bunurilor, în temeiul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, care prevede:

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.”

A. Cu privire la admisibilitate

1. *Cu privire la exercitarea abuzivă a dreptului de a introduce o cerere*

19. Guvernul a susținut că reclamanta, în cazul Cererii nr. 6.084/14, a abuzat de dreptul său de a introduce o cerere prin faptul că nu a informat Curtea cu privire la evoluțiile importante legate de cauza sa. În special, reclamanta nu a comunicat Curții faptul că, prin Hotărârea judecătorească definitivă din 24 octombrie 2018, Curtea de Apel București a dispus ca Primăria București să emită o decizie administrativă prin care să recunoască dreptul reclamantei la compensații pentru proprietatea în litigiu.

20. Reclamanta a susținut că hotărârea judecătorească sus-menționată nu a schimbat circumstanțele cauzei sale, deoarece autoritățile nu i-au restituit imobilul și nici nu i-au plătit în fapt nicio compensație pentru acesta.

21. Curtea constată că Guvernul nu a argumentat și nici nu a prezentat nicio probă care să sugereze că, în urma hotărârii interne indicate de acesta, reclamantei i-a fost restituită proprietatea în natură sau a obținut efectiv o compensație financiară pentru aceasta. Astfel, informațiile în discuție nu au vizat niciun aspect esențial al cauzei [a se vedea principiile relevante din Cauza *Gross împotriva Elveției* (MC), nr. 67.810/10, pct. 28, CEDO 2014].

22. Date fiind aceste circumstanțe, Curtea nu poate fi de acord cu punctul de vedere al Guvernului, potrivit căruia neinformarea Curții de către reclamantă cu privire la hotărârea atacată a constituit o exercitare abuzivă a dreptului de a introduce o cerere.

23. Excepția ridicată de Guvern în această privință trebuie așadar respinsă.

2. Neepuizarea căilor de atac disponibile/lipsa posesiei

24. Guvernul a susținut că reclamanții nu au epuizat căile de atac interne disponibile și/sau că aceștia nu puteau pretinde că dețin un bun în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, plângerile lor fiind, prin urmare, incompatibile *rationae materiae*.

25. Reclamanții au contestat aceste argumente și au susținut că mecanismul de compensare instituit prin legislația internă nu era eficient.

26. Curtea reamintește că a examinat pe larg și a respins aceleași excepții privind pretinsa inaplicabilitate a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție în situații identice celor din prezenta cauză (a se vedea *Străin și alții*, citată anterior, pct. 30, 31 și 38).

27. De asemenea, a luat deja în considerare și a respins în repetate rânduri susținerile Guvernului în ceea ce privește pretinsa eficacitate a diferitelor proceduri în instanță, precum și a legilor de restituire a proprietății, inclusiv Legea nr. 10/2001 și Legea nr. 165/2013, în cauze în care existau titluri de proprietate valide concurente (a se vedea *Popescu și Dașoveanu împotriva României*, nr. 24.681/03, pct. 26—29, 19 iulie 2007; *Mihai și Radu Rădulescu împotriva României*, nr. 14.884/03, pct. 18, 20 octombrie 2009; *Străin și alții*, citată anterior, pct. 54—56; *Preda și alții*, citată anterior, pct. 133 și 141; *Dickmann și Gion*, citată anterior, pct. 72 și 78, și *Ana Ionescu și alții*, citată anterior, pct. 23).

28. Constată că, în cauza de față, Guvernul nu a invocat niciun fapt nou sau argument în măsură să o convingă să ajungă la o concluzie diferită cu privire la admisibilitatea acestor capete de cerere. Excepțiile Guvernului în această privință trebuie așadar respinse.

29. De asemenea, Curtea observă că aceste capete de cerere nu sunt în mod vădit nefondate în sensul art. 35 § 3 lit. a) din Convenție și că nu prezintă niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, trebuie să fie declarate admisibile.

B. Cu privire la fond

30. Reclamanții au susținut că imposibilitatea de a redobândi până în prezent posesia bunurilor lor sau de a primi compensații în cazul în care redobândirea posesiei nu era posibilă le-a încălcat dreptul la respectarea bunurilor.

31. Guvernul a reiterat excepția privind admisibilitatea și a susținut că reclamanții ar fi trebuit să urmeze procedurile prevăzute de legile de restituire a proprietății, inclusiv Legea nr. 165/2013.

32. Curtea observă că, la fel ca în cazul reclamanților în Cauza *Străin și alții*, citată anterior, și, totodată, ca în cazul dnei și dlui Rodan în Cauza *Preda și alții*, citată anterior, reclamanții în prezenta cauză au obținut hotărâri definitive care recunoșteau cu efect retroactiv nelegalitatea confiscării proprietăților lor de

către stat și dreptul lor de proprietate legitim asupra respectivelor proprietăți. Aceste hotărâri nu au fost contestate sau casate până în prezent. Reclamanții nu au fost în măsură, până în prezent, să redobândească posesia proprietăților menționate în tabelul anexat sau să obțină compensații pentru această lipsire de proprietate.

33. Curtea reamintește că în Cauza *Preda și alții* a constatat că imposibilitatea reclamanților de a redobândi posesia proprietăților lor, în pofida hotărârilor definitive care le recunoșteau retroactiv drepturile de proprietate, a constituit o lipsire de proprietate în sensul celei de a doua teze a art. 1 primul paragraf din Protocolul nr. 1 și că o astfel de lipsire, coroborată cu lipsa totală a unei compensații, le-a impus reclamanților o sarcină disproporționată și excesivă, cu încălcarea dreptului lor la respectarea bunurilor, astfel cum este garantat de art. 1 din Protocolul nr. 1 (a se vedea *Preda și alții*, citată anterior, pct. 146, 148 și 49).

A reiterat constatările de mai sus în Cauza similară *Dickmann și Gion* (citată anterior, pct. 103—104) și în Cauza mai recentă *Ana Ionescu și alții* (citată anterior, pct. 23, 28—30).

De asemenea, Curtea constată că Guvernul nu a prezentat niciun fapt sau argument în măsură să o convingă să ajungă la o concluzie diferită în speță.

34. Considerentele de mai sus îi sunt suficiente Curții pentru a-i permite să concluzioneze că a fost încălcat art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

V. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 6 din Convenție

35. Reclamanții în cererile nr. 12.118/06 și 3.104/07 s-au plâns de încălcarea dreptului lor de acces la o instanță din cauza imposibilității de a pune în executare hotărârile definitive, și anume cea care confirmă drepturile de proprietate ale dlui Toma asupra proprietății în litigiu sau, respectiv, cea care dispune ca autoritățile administrative competente să emită o decizie pentru compensarea dnei Ștefănescu pentru proprietatea în litigiu (Hotărârea din 17 decembrie 2008 a Tribunalului București). Aceștia au invocat art. 6 din Convenție, care, în măsura în care este relevant, prevede următoarele:

„1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil [...] a cauzei sale, de către o instanță [...], care va hotărî [...] asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil. [...]”

36. Curtea constată că cererea reclamanților este strâns legată de cererea formulată în temeiul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. Având în vedere constatările enunțate mai sus (a se vedea pct. 32—34), Curtea consideră că nu este necesară examinarea plângerii lor [a se vedea *Centrul de Resurse Juridice în numele lui Valentin Câmpăneanu împotriva României* (MC), nr. 47.848/08, pct. 156, CEDO 2014, și *Rasidescu împotriva României*, nr. 39.761/03, pct. 31—35, 15 septembrie 2009, cu trimiterile suplimentare].

VI. Celelalte capete de cerere

37. Reclamantul în Cererea nr. 12.118/06 a formulat și alte capete de cerere în temeiul art. 6 din Convenție. Reclamantul în Cererea nr. 3.104/07 a formulat un alt capăt de cerere în temeiul art. 1 din Protocolul nr. 1 privind cealaltă parte a imobilului situat în strada Paleologu nr. 15, sectorul 3, București. În plus, reclamanții în cererile nr. 8.011/04, 15.658/05, 41.890/06, 32.269/07, 48.157/07, 8.548/08, 27.215/08 și 60.788/08 au formulat diferite capete de cerere în temeiul art. 6 din Convenție, în timp ce reclamanții în cererile nr. 15.658/05 și 8.548/08 au formulat și un capăt de cerere în temeiul art. 13 din Convenție.

38. Curtea a examinat cu atenție toate aceste capete de cerere. În lumina tuturor elementelor de care dispune și în măsura în care este competentă să se pronunțe cu privire la aspectele invocate, Curtea constată că acestea nu indică nicio aparentă încălcare a drepturilor și a libertăților stabilite în Convenție sau în protocoalele la aceasta.

39. Rezultă că aceste capete de cerere sunt în mod vădit nefondate și trebuie respinse în conformitate cu art. 35 § 3 lit. a) și § 4 din Convenție.

VII. Cu privire la aplicarea art. 41 din Convenție

40. Art. 41 din Convenție prevede:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

41. Reclamanții au depus cereri de acordare a unei reparații echitabile la diferite date, în perioada 2004—2019. La solicitarea Curții, unele cereri mai vechi au fost actualizate în perioada 2015—2019.

42. Guvernul a făcut comentarii în replică la cererile inițiale și actualizate ale reclamanților de acordare a unei reparații echitabile.

43. În sprijinul cererilor și susținerilor în ceea ce privește prejudiciul material, unii dintre reclamanți și Guvernul, în unele cauze, au transmis unul sau mai multe dintre următoarele documente:

a) rapoarte de expertiză realizate de experți autorizați, fie ai Ministerului Justiției, fie membri ai Asociației Naționale a Evaluatorilor (ANEVAR), care este o asociație recunoscută de Guvernul român drept asociație de interes public. Rapoartele de expertiză au estimat valoarea de piață a proprietăților pretinse după vizitarea acestora (experții reclamanților), utilizând criteriile definite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2008, care stabilește chiriile proprietăților de stat, standardele și recomandările stabilite de Asociația Națională a Evaluatorilor (ANEVAR) și Standardele Internaționale de Evaluare (IVS). Experții guvernamentali nu au vizitat proprietățile;

b) deciziile administrative în temeiul Legii nr. 165/2013 care acordă compensații calculate potrivit criteriilor stabilite prin legea menționată sau valori estimative calculate de organele administrative competente (a se vedea art. 41 din Legea nr. 165/2013, *Preda și alții*, citată anterior, pct. 70);

c) copii ale contractelor de vânzare care indică prețul pe metru pătrat pentru proprietățile învecinate.

A. Prejudiciu material

44. Astfel cum Curtea s-a pronunțat în mai multe rânduri, o hotărâre prin care Curtea constată o încălcare impune statului pârât obligația legală de a pune capăt respectivei încălcări și de a-i repara consecințele astfel încât să se restabilească pe cât posibil situația existentă înainte de încălcare [a se vedea *Iatridis împotriva Greciei* (reparație echitabilă) (MC), nr. 31.107/96, pct. 32, CEDO 2000-XI, și *Guiso-Gallisay împotriva Italiei* (reparație echitabilă) (MC), nr. 58.858/00, pct. 90, 22 decembrie 2009].

45. Curtea consideră că, în circumstanțele cauzei, restituirea proprietăților în discuție va pune reclamanții, pe cât posibil, într-o situație echivalentă cu cea în care s-ar fi aflat dacă nu ar fi fost încălcat art. 1 din Protocolul nr. 1.

46. În lipsa unei asemenea restituiri din partea statului pârât, Curtea reține că acesta trebuie să plătească reclamanților, cu

titlu de despăgubire pentru prejudiciul material, o sumă corespunzătoare cu valoarea actuală a proprietăților, așa cum s-a solicitat (a se vedea *Preda și alții*, citată anterior, pct. 163).

47. În ceea ce privește suma de bani pretinsă cu titlu de foloase sau beneficii nerealizate din bunurile reclamantelor, Curtea respinge acest capăt de cerere. A acorda o sumă de bani pe această bază ar reprezenta un proces speculativ, având în vedere că foloasele obținute din deținerea proprietății depind de diverși factori [a se vedea *Buzatu împotriva României* (reparație echitabilă), nr. 34.642/97, pct. 18, 27 ianuarie 2005, și *Preda și alții*, citată anterior, pct. 164].

48. Curtea observă discrepanța dintre estimările reclamantilor în privința valorii proprietăților lor și cele avansate de Guvern.

Având în vedere informațiile de care dispune referitoare la prețurile bunurilor imobile pe piața locală, inclusiv documentele transmise de părți, precum și jurisprudența sa consacrată privind cauze similare (a se vedea *Maria Atanasiu și alții*, citată anterior, pct. 253; *Preda și alții*, citată anterior, pct. 164; și *Dickmann și Gion*, citată anterior, pct. 113—18), Curtea consideră rezonabil și echitabil, astfel cum prevede art. 41, să acorde reclamantilor sumele indicate în tabelul anexat, pentru prejudiciul material.

B. Prejudiciu moral

49. În măsura în care reclamantii au solicitat despăgubiri pentru prejudiciul moral, Curtea consideră că ingerința gravă în exercitarea dreptului reclamantilor la respectarea bunurilor lor nu poate fi compensată în mod adecvat prin simpla constatare

a unei încălcări a art. 1 din Protocolul nr. 1. Pronunțându-se în echitate, în conformitate cu art. 41 din Convenție, Curtea acordă reclamantilor sumele indicate în tabelul anexat pentru prejudiciul moral.

50. În ceea ce privește reclamantii care nu au solicitat despăgubiri pentru prejudiciul moral, Curtea nu consideră că există vreun motiv pentru a le acorda vreo sumă cu acest titlu (a se vedea tabelul anexat).

C. Cheltuieli de judecată

51. Unii dintre reclamantii fie nu au formulat cereri pentru rambursarea cheltuielilor de judecată, fie nu au reușit să le justifice. În consecință, Curtea nu consideră că există vreun motiv pentru a le acorda vreo sumă cu acest titlu (a se vedea tabelul anexat).

52. În ceea ce privește capetele de cerere formulate de restul reclamantilor, ținând seama de documentele de care dispune și de jurisprudența sa, Curtea consideră rezonabil să acorde sumele indicate în tabelul anexat pentru toate cheltuielile de judecată.

D. Dobânzi moratorii

53. Curtea consideră necesar ca rata dobânzilor moratorii să se întemeieze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal, practică de Banca Centrală Europeană, majorată cu trei puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA:

1. hotărăște că moștenitorii reclamantilor care și-au manifestat dorința de a continua procedura în locul defuncțiilor reclamantii au calitatea procesuală de a face acest lucru (a se vedea anexa);
 2. decide să conexeze cererile;
 3. declară admisibile capetele de cerere în ceea ce privește art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, în afară de capătul de cerere menționat la pct. 37 din prezenta hotărâre, și inadmisibile restul capetelor de cerere, în afară de capetele de cerere menționate la pct. 35 din prezenta hotărâre;
 4. hotărăște că a fost încălcat art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție;
 5. hotărăște că nu este necesar să examineze admisibilitatea și temeinicia capetelor de cerere formulate în temeiul art. 6 din Convenție, menționate la pct. 35 din prezenta hotărâre;
 6. hotărăște:
 - a) că statul pârât trebuie să restituie reclamantilor proprietățile lor, în termen de trei luni;
 - b) că, în lipsa unei asemenea restituiri, statul pârât trebuie să plătească reclamantilor, în același termen de trei luni, sumele indicate în tabelul anexat plus orice sumă care poate fi datorată cu titlu de impozit, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material;
 - c) că, în orice caz, statul pârât trebuie să plătească reclamantilor, în același termen de trei luni, sumele indicate în tabelul anexat plus orice sumă care poate fi datorată de reclamantii cu titlu de impozit, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral și pentru cheltuielile de judecată;
 - d) că sumele de mai sus trebuie convertite în moneda națională a statului pârât la rata de schimb aplicabilă la data plății;
 - e) că, de la expirarea termenului de trei luni menționat și până la efectuarea plății, aceste sume trebuie majorate cu o dobândă simplă, la o rată anuală egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, majorată cu trei puncte procentuale;
 7. respinge cererea de acordare a unei reparații echitabile pentru celelalte capete de cerere.
- Redactată în limba engleză, apoi comunicată în scris la 17 noiembrie 2020, în temeiul art. 77 § 2 și § 3 din Regulamentul Curții.

PREȘEDINTE
BRANKO LUBARDA

Grefier adjunct,
Ilse Freiwirth

LISTA CAUZELOR

Nr.	Nr. cererii și data introducerii	Numele reclamantului, cetățenia, data nașterii, domiciliul	Reprezentat de	Identificarea proprietății	Decizia internă care a recunoscut titlul de proprietate al reclamantilor	Decizia internă care confirmă validitatea titlului de proprietate al terților	Sume propuse pentru A. despăgubiri pentru prejudiciile material și moral B. cheltuieli de judecată/cerere în euro (EUR)
1	37.087/03 9.09.2003	Arpad-Ernest Konya germană n.: 1953 Brühl Agnes-Lotte Schrepler-Konya germană n.: 1953 Brühl		Str. Transilvania nr. 1, ap. 36, Baia Mare	16 aprilie 2003 Curtea de Apel Cluj	16 aprilie 2003 Curtea de Apel Cluj	A. 73.000 EUR (68.000 + 5.000), în solidar B. 2.000 EUR, în solidar
2	8.011/04 2.02.2004	Gheorghe Barbu germană n.: 1926 Ebersbach	Bernd Fabritius	Bunuri imobile (casă și 131 părți/173 din terenul vândut către terțe părți), Str. Grădinilor nr. 4, Bistrița-Năsăud	29 septembrie 2003 Curtea de Apel Cluj	29 septembrie 2003 Curtea de Apel Cluj	A. 70.000 EUR, numai pentru prejudiciul material B. —
3	25.788/04 1.06.2004	Corneliu Medeșan română n.: 1930 București Alexandru-Mihai Ghiocel română n.: 1968 București Elena-Tereza Dotti română n.: 1951 București	Dragoș Ungurean	Str. Vlad Județul nr. 41, ap. 1, etaj 1, sector 3, București	14 mai 1997 Judecătoria competentă de sector din București	2 decembrie 2003 Curtea de Apel București	A. 50.000 EUR (45.000 + 5.000), în solidar B. —
4	28.731/04 30.04.2004	Gavril Brody română/germană n.: 1927 d.: 2004 continuată de moștenitori: 1. Rodica-Maria Brody germană n.: 1940 Bonn 2. Cornelius Brody germană n.: 1963 Frankfurt pe Main 3. Bella-Maria Brody germană n.: 1971 Köln 4. Christina-Georgeta Brody germană n.: 1976 Bonn	Oana Marilena Resteșan	Str. Ion Rațiu nr. 10—12, ap. 11, Cluj-Napoca	16 martie 2001 Curtea Supremă de Justiție	7 noiembrie 2003 Înalta Curte de Casație și Justiție	A. 85.000 EUR (80.000 + 5.000), în solidar B. —

Nr.	Nr. cererii și data introducerii	Numele reclamantului, cetățenia, data nașterii, domiciliul	Reprezentat de	Identificarea proprietății	Decizia internă care a recunoscut titlul de proprietate al reclamantilor	Decizia internă care confirmă validitatea titlului de proprietate al terților	Sume propuse pentru A. despăgubiri pentru prejudiciile material și moral B. cheltuieli de judecată/cerere în euro (EUR)
5	15.658/05 25.04.2005	Victor Vorobchievici română n.: 1947 București Cătălin Vorobchievici română n.: 1989 București	Simona Cristina Caranda	Str. Prof. Nifon Bălășescu nr. 5, parter, sector 2, București	4 noiembrie 2004 Curtea de Apel București	4 noiembrie 2004 Curtea de Apel București	A. 65.000 EUR (60.000 + 5.000), în solidar B. 1.428 EUR, în solidar
6	28.188/05 1.07.2005	Dana Georgeta Chifu română n.: 1954 Craiova Gabriela Dricu română n.: 1951 București		3 apartamente, str. Păltiniș nr. 11, Craiova	25 ianuarie 2005 Curtea de Apel Craiova	29 octombrie 2004, 25 ianuarie și 3 februarie 2005 Curtea de Apel Craiova	A. 208.000 EUR (203.000 + 5.000), în solidar B. —
7	12.118/06 11.03.2006	Viorica Georgina Rogoz (n. Huber) germană n.: 1927 Bad Nauheim	Johanna Huber	Intrarea Anda Călugăreanu nr. 1, ap. 1, parter, sector 1, București	31 martie 2004 Înalta Curte de Casație și Justiție	12 septembrie 2005 Curtea de Apel București	A. 265.000 EUR (260.000 + 5.000) B. 5.331 EUR
8	19.672/06 26.04.2006	Gregor Ehret germană n.: 1931 Heilbronn Theodora Ehret germană n.: 1940 Heilbronn		Bd. 1 Decembrie 1918 nr. 35, bloc L20, scara C, ap. 82, etaj 1, Constanța	16 februarie 2006 Curtea de Apel Constanța Constanța 24 octombrie 2016 Curtea de Apel Constanța	16 februarie 2006 Curtea de Apel Constanța	A. 57.000 EUR (52.000 + 5.000), în solidar B. —
9	22.917/06 23.05.2006	André Henri Rismont franceză n.: 1938 Montrouge	Lucia Cherecheș	Str. Popa Tatu nr. 18, ap. 1, parter, și ap. 2, etaj 1, sector 1, București	6 decembrie 2005 Curtea de Apel București 4 iulie 2013 Curtea de Apel București	6 decembrie 2005 Curtea de Apel București	A. 270.000 EUR (266.000 + 4.000) B. 5.000 EUR
10	41.890/06 16.08.2006	Mihail-Dan Toma română n.: 1939 Craiova		Str. Spătarului nr. 29, ap. 2, etaj 1, sector 2, București și 1/5 din 218 m ² din terenul aferent	16 noiembrie 2001 Curtea Supremă de Justiție	9 ianuarie 2006 (disponibilă la 16 februarie 2006) Curtea de Apel București	A. 101.159 EUR (96.159 + 5.000) B. 2.300 EUR
11	3.104/07 9.01.2007	Nadège Ștefănescu română/franceză n.: 1937 Royan	Arnaud Friederich	Str. Paleologu nr. 15, ap. nr. 1—5, sector 3, București	7 mai 1998 Judecătoria competentă de sector din București	—	A. 605.000 EUR (600.000 + 5.000) B. 4.773 EUR
12	15.507/07 5.03.2007	Otilia Oțelea germană n.: 1948 Waldkraiburg	Veronica Bărbat	Str. Cpt. Dobrilă Eugeniu nr. 5, bloc N, scara B, ap. 28, Constanța	13 noiembrie 2006 Tribunalul Constanța	13 noiembrie 2006 Tribunalul Constanța	A. 70.680 EUR (65.680 + 5.000) B. 4.200 EUR

Nr.	Nr. cererii și data introducerii	Numele reclamantului, cetățenia, data nașterii, domiciliul	Reprezentat de	Identificarea proprietății	Decizia internă care a recunoscut titlul de proprietate al reclamantilor	Decizia internă care confirmă validitatea titlului de proprietate al terților	Sume propuse pentru A. despăgubiri pentru prejudiciile material și moral B. cheltuieli de judecată/cerere în euro (EUR)
13	26.485/07 22.05.2007	Tabita Bora română/germană n.: 1955 Engelskirchen		Casă și 586 m ² teren, str. Ion Neculce nr. 9, Arad	7 decembrie 2006 Curtea de Apel Timișoara	7 decembrie 2006 Curtea de Apel Timișoara	A. 105.000 EUR (100.000 + 5.000) B. —
14	32.269/07 23.07.2007	Steliana-Aurora Ionescu română n.: 1927 București Maria Piticescu română n.: 1923 București	Sergiu Florin Roșca	Str. Av. Sănătescu nr. 31, ap. 1, parter, sector 1, București	22 ianuarie 2007 (disponibilă la 26 ianuarie 2007) Curtea de Apel București	22 ianuarie 2007 Curtea de Apel București	A. 70.000 EUR pentru prejudiciul material, în solidar B. —
15	44.956/07 27.09.2007	Alexander Georg (Mihail) Michael Albert Zink română/germană n.: 1940 Ried Eisemannsberg (Eugen) Hans Gustav Paul (Ioan) Zink română/germană n.: 1938 München	Diana Steluța Nere	Str. Rahmaninov nr. 15, ap. 1, sector 2, București	28 martie 2007 Curtea de Apel București	28 martie 2007 Curtea de Apel București	A. 185.000 EUR pentru prejudiciul material, în solidar B. —
16	48.157/07 12.10.2007	Romulus Bardelli română n.: 1942 Ploiești	Otilia- Monalisa Stoica	Str. Braziliei nr. 9, ap. 5, sector 1, București	12 martie 1998 Judecătoria competentă de sector din București	12 aprilie 2007 Curtea de Apel București	A. 105.000 EUR (100.000 + 5.000), B. 5.000 EUR
17	8.548/08 19.02.2008	André Paul Konstantin Lahovary română/suedeză n.: 1948 Visby		Coproprietar al imobilului din str. Nicolae Iorga nr. 58—60 (în prezent bd. Dacia nr. 24), sector 1, București	14 mai 2007 Curtea de Apel București	14 mai 2007 Curtea de Apel București	A. 230.000 EUR (225.000 + 5.000) luând în considerare că reclamantul este unul dintre cei patru coproprietari. B. —
18	19.581/08 19.12.2007	Dan Andrei Petrașcu română n.: 1958 București	Nicoleta- Tatiana Popescu	Str. Căderea Bastiliei nr. 1, apartament la parter, sector 1, București	4 iulie 2007 Curtea de Apel București	4 iulie 2007 Curtea de Apel București	A. 75.000 EUR (70.000 + 5.000) B. 1.000 EUR
19	27.215/08 30.04.2008	Luminița Gabriela Ilie română n.: 1942 Le Chesnay Lucian Ilie română n.: 1939 Le Chesnay	Radu Cristian Voloagă	Str. Valea Călugărească nr. 3, bloc D4, scara C, ap. 27, sector 6, București	23 noiembrie 2007 Curtea de Apel București	23 noiembrie 2007 Curtea de Apel București	A. 85.000 EUR (80.000 + 5.000), în solidar B. 1.651 EUR, în solidar

Nr.	Nr. cererii și data introducerii	Numele reclamantului, cetățenia, data nașterii, domiciliul	Reprezentat de	Identificarea proprietății	Decizia internă care a recunoscut titlul de proprietate al reclamanților	Decizia internă care confirmă validitatea titlului de proprietate al terților	Sume propuse pentru A. despăgubiri pentru prejudiciile material și moral B. cheltuieli de judecată/cerere în euro (EUR)
20	60.778/08 5.12.2008	Adrian Iuncu română n.: 1946 d.: 2015 Monica Bălteanu română n.: 1952 București Continuată de moștenitor/ moștenitoare: Cristian Iuncu română n.: 1976 București		Str. Andrei Mureșanu nr. 23 (fost 23A), ap. 1 și 2, sector 1, București	5 mai 1997 Judecătoria competentă de sector din București 29 mai 2006 Curtea de Apel București	25 iunie 2008 Curtea de Apel București	A. 405.000 EUR (400.000 + 5.000), în solidar B. 200 EUR, în solidar
21	4.885/09 23.10.2008	Romulus Bardelli română n.: 1942 Ploiești	Otilia-Monalisa Stoica	Str. Braziliei nr. 7B, ap. 4 (3) și 6, sector 1, București	15 aprilie 1998 Judecătoria competentă de sector din București	23 aprilie 2008 Curtea de Apel București	A. 145.000 EUR (140.000 + 5.000) B. 1.000 EUR
22	40.991/09 16/06/200	Marius-Robert Capețan-Bacskai română n.: 1954 d.: 2019 Continuată de moștenitor/ moștenitoare: Georgeta Capețan-Bacskai română n.: 1954 Lugoj	Corina și Cotizo-Olimpiu Negruțiu	Bd. Regele Carol I (fostă Tineretii) nr. 20, ap. 10, Timișoara	10 octombrie 2001 Curtea de Apel Timișoara	17 decembrie 2008 Curtea de Apel Timișoara	A. 85.000 EUR (80.000 + 5.000) B. 500 EUR
23	57.120/10 13.09.2010	Gheorghe Scarlat română n.: 1946 d.: 2014 Continuată de moștenitori: 1. Florin Scarlat română n.: 1956 București 2. Dumitra Tamașiu română n.: 1958 București	Doina Vălcăuan	Aleea Costinești nr. 2, bloc 9, scara A, ap. 5, sector 5, București	11 mai 2010 Curtea de Apel București	11 mai 2010 Curtea de Apel București	A. 45.000 EUR (40.000 + 5.000), în solidar B. 4.000, în solidar

Nr.	Nr. cererii și data introducerii	Numele reclamantului, cetățenia, data nașterii, domiciliul	Reprezentat de	Identificarea proprietății	Decizia internă care a recunoscut titlul de proprietate al reclamantilor	Decizia internă care confirmă validitatea titlului de proprietate al terților	Sume propuse pentru A. despăgubiri pentru prejudiciile material și moral B. cheltuieli de judecată/cerere în euro (EUR)
24	47.783/11 28.07.2011	Virgil Duncan americană n.: 1947 New Jersey Dan Duncan americană n.: 1949 New York Aneta Segal română n.: 1922 d.: 2014 Tel Aviv Continuată de moștenitori: primii doi reclamanti de mai sus	Mădălina Berechet	Imobil, str. C.A. Rosetti nr. 13, Roman	28 ianuarie 2011 Curtea de Apel Bacău	28 ianuarie 2011 Curtea de Apel Bacău	A. 55.000 EUR (50.000 + 5.000), în solidar B. 3.000 EUR, în solidar
25	6.084/14 25.11.2013	Maria Willutzky română/germană n.: 1934 Geneva	Custode Yazan Savoy și Lucia Cherecheș	Str. Mihail Kogălniceanu nr. 49 (fost 95A) (fostă bd. 6 Martie nr. 95), cotă 2/3 din ap. 12, sector 5, București	2 noiembrie 2009 Curtea de Apel București	3 iunie 2013 Judecătoria competentă de sector din București	A. 53.000 EUR (50.000 + 3.000) B. 1.050 EUR

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Începând cu data de 15.05.2021 adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

